

Woord vooraf

Op 1 januari 2008 is de Landelijke Commissie voor Geschillen WMS ingesteld: één landelijke geschillencommissie die bevoegd is om uitspraken te doen in medezeggenschapsgeschillen in het primair en voortgezet onderwijs. De Commissie is gevestigd te Utrecht en wordt in stand gehouden en administratief en juridisch ondersteund door de Stichting Onderwijsgeschillen.

In de Wet medezeggenschap op scholen (WMS), die op 1 januari 2007 in werking is getreden, is bepaald dat de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, in 2012 een verslag aan de Staten-Generaal zendt over de doeltreffendheid en de effecten van de WMS in de praktijk.

De praktijk van de geschillencommissie levert informatie op die van belang is voor die evaluatie van de WMS. De geschillencommissie en Stichting Onderwijsgeschillen hebben gemeend dat zij deze informatie op bruikbare wijze voor het voetlicht dienen te brengen ten behoeve van de evaluatie van de WMS. Daartoe zijn door de Commissie en het Expertisecentrum van Stichting Onderwijsgeschillen twee stappen ondernomen.

In de eerste plaats is in 2010 opdracht gegeven aan een extern adviesbureau om onderzoek te doen naar het effect dat de uitspraken van de geschillencommissie hebben op (het functioneren van) de medezeggenschap en de schoolorganisatie. Het onderzoeksrapport 'Een geschil is geen ruzie' is in oktober 2010 gepresenteerd op een symposium. De onderzoekers geven aan dat onder meer het vergroten van de bevoegdheden van de Commissie kan leiden tot een hogere effectiviteit van haar uitspraken. Zij bevelen aan om de geschillenregeling in de WMS op een aantal punten aan te passen.

Voorts is in 2011 aan twee deskundigen op gebied van medezeggenschap opdracht gegeven om advies uit te brengen over mogelijke oplossingen van een aantal belangrijke knelpunten die de geschillencommissie in haar praktijk tegenkomt en die te maken hebben met de kwaliteit van de WMS als wettelijke regeling. Een eerste knelpunt

is de financiering van de rechtsbijstand van het medezeggenschapsorgaan: de faciliteitenregeling van artikel 28 WMS is problematisch en wordt regelmatig onderdeel van het geschil bij de Commissie. Een tweede knelpunt betreft de hoge drempel voor een medezeggenschapsorgaan om een nalevingsvordering bij de ondernemingskamer in te dienen. Hierdoor worden nalevingsvorderingen vaak in de vorm van een interpretatiegeschil aan de Commissie voorgelegd. Daarnaast is ook de naleving van de uitspraak van de Commissie problematisch. Het derde knelpunt is de soms lange duur van de procedures bij de ondernemingskamer, waardoor geschillen op de school lang blijven hangen.

Dit boek bevat het uitgebrachte advies 'doeltreffender en meer effect'. Het advies geeft aan hoe de knelpunten kunnen worden opgelost en de geschillenregeling verbeterd kan worden en wie dit dan moeten doen. De wetgever is in belangrijke mate aan zet!

Dit advies wordt aangeboden aan de organisaties in het onderwijsveld: organisaties van werkgevers, besturen, personeel, ouders en leerlingen in het primair en voortgezet onderwijs. Over de inhoud van het advies wordt met hen van gedachten gewisseld in een rondetafelbijeenkomst. Het advies zal met de uitkomst van de rondetafeldiscussie worden gepresenteerd op een symposium. Ten slotte zal een en ander worden aangeboden aan de Minister van OCW en aan de Tweede Kamer.

De Commissie voor Geschillen WMS en de Stichting Onderwijsgeschillen verwachten op deze wijze tezamen met het onderwijsveld een bruikbare constructieve bijdrage te leveren aan de evaluatie van de WMS.

Utrecht, augustus 2011

mr. Hilde Mertens
directeur/bestuurder Onderwijsgeschillen